

XIII.

Beretning

fra

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Forandringer i Grundloven.

(Afgiven den 22. September 1914.)

Da Forholdene gør det umuligt at føre Grundlovssagen til Ende i og udenfor Rigsdagen inden den ordentlige Rigsdagssamlings af Grundloven paabudte Sammentræden den første Mandag i Oktober, kan Udvalgets Virksomhed kun afsluttes med Afgivelse af en Beretning.

I Henhold til Udfaldet af de i Juli Maaned d. A. afholdte Landstingsvalg foretoges ved indeværende Rigsdagssamlings Begyndelse Forslag til Ændringer i Grundloven og i Valgloven Landstinget i den Skikkelse, hvori begge Lovforslag var vedtagne af Folketinget og godkendte af Vælgernes Flertal. Udvalget nedsattes 23. Juli og konstituerede sig med J. Pedersen til Formand. Han ledede dets Arbejde, indtil han i Mødet 18. August nedlagde dette sit Hverv, fordi han ikke fra alle Sider fik Tilslutning til en Henstilling fra ham om under de foreliggende Forhold foreløbig at udsætte Udvalgets Forhandlinger. Paa hans Forslag valgtes undertegnede Trier til Formand for Udvalget. Under sit Arbejde har Udvalget delt sig i et Flertal paa 8 Medlemmer (Dalsgaard, Frandsen, Harald Jensen, Johansen, Nygart, J. Pedersen, Enevold Sørensen og Trier) og et Mindretal paa 7 (Døcker, Goos, Nordby, Piper, Niels Rasmussen, Poul Rasmusen og Rottbøll). Udvalgets Forhandlinger er gaaet ud paa at finde Veje, ad hvilke Enighed mellem Flertallet og Mindretallet kunde opnaas. Dette er ikke lykkedes. Til det forelagte Grundlovsforslag har Mindretallet stillet en Række Forslag til Ændringer, og Flertallet, som erkendte, at disse Forslag paa væsentlige, om end ikke paa alle væsentlige Punkter imødekom den almindelige Valgrets Krav, har da som Indrømmelser til Mindretallet ligeledes stillet en Række Ændringsforslag. Mindretallet har derefter erklæret, at dets Forslag ikke var noget Ultimatum, og at det saaledes var villigt til yderligere Forhandling, men at de af Flertallet gjorde Indrømmelser var alt for ringe til, at Mindretallet kunde lade sin Stilling ændre af dem, og at det nu var Flertallet, ikke Mindretallet, der maatte stille yderligere Forslag til Forhandling. Dette Standpunkt fastholdtes, efter